

4.18. Regionkommittén rekommenderar att man utvecklar instrument för samordning av allt det utbyte som sker mellan EU:s institutioner och medlemsstater, däribland EU och Regionkommittén, Europarådet och Europarådets kommunalkongress, Europeiska kommuners och regioners råd (CEMR), Europeiska regionförsamlingen (AER), Eurocities, EESK, OECD,

EUMC osv. Genom att dra nytta av alla dessa erfarenheter kan man höja resursutnyttjandet och kvaliteten på insatserna maximalt. Kommissionen anmodas i detta sammanhang att inrätta en arbetsgrupp med representanter från relevanta organ som kan lägga fram förslag om hur man skulle kunna få till stånd en flexibel samordning utan onödig byråkrati.

Bryssel den 13 februari 2003.

Regionkommitténs

ordförande

Albert BORE

Yttrande från Regionkommittén om "Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén Strukturfondernas programplanering 2000–2006: en första bedömning av Urban-initiativet"

(2003/C 128/11)

BAKGRUND

Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Strukturfondernas programplanering 2000–2006: en första bedömning av Urban-initiativet (KOM(2002) 308 slutlig).

Kommissionens beslut den 14 juni 2002 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet.

Beslutet av Regionkommitténs ordförande den 23 september 2002 att avge ett yttrande om detta ärende och att ge utskottet för territoriell sammanhållningspolitik i uppdrag att utarbeta kommitténs yttrande.

Kommitténs yttrande om kommissionens meddelande till medlemsstaterna om fastställande av riktlinjer för ett gemenskapsinitiativ för ekonomisk och social förnyelse av städer och förorter som befinner sig på tillbakagång för att främja hållbar stadsutveckling (Urban) (KOM(1999) 477 slutlig) (CdR 357/1999 fin) ⁽¹⁾.

Kommitténs yttrande den 15 juni 2000 om förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om en gemenskapsram för samarbete för en hållbar utveckling i städerna (KOM(1999) 557 slutlig) (CdR 134/2000 fin) ⁽²⁾.

Kommitténs yttrande av den 4 april 2001 om Europeiska kommissionens slutrapport Urban Audit (stadsanalys) (CdR 190/2000 fin) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT C 156, 6.6.2000, s. 29.

⁽²⁾ EGT C 317, 6.11.2000, s. 33.

⁽³⁾ EGT C 253, 12.9.2001, s. 12.

Kommitténs yttrande av den 15 februari 2001 om den europeiska regionalpolitikens struktur och mål i samband med utvidgningen och globaliseringen: en första diskussion (CdR 157/2000 fin) (1).

Kommitténs yttrande om andra rapporten om ekonomisk och social sammanhållning, 31 januari 2001 (KOM(2001) 24 slutlig) (CdR 74/2001 fin) (2).

Kommitténs yttrande om första lägesrapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen – Slutsatser och kommande steg (KOM(2002) 46 slutlig) (CdR 101/2002 fin) (3).

Utkastet till yttrande som antogs av utskottet för territoriell sammanhållningspolitik den 4 december 2002 (CdR 322/2002 rév.), föredragande: Sally Powell (kommunfullmäktigeledamot i Hammersmith and Fulham London Borough, UK, PSE).

Utgångspunkter

Stadsdimensionen är avgörande för den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen inom EU.

De flesta inser att städerna har stor potential som tillväxtmotorer men att de samtidigt står inför omfattande problem både på grund av djupt eftersatta stadsdelar och miljöproblem.

Städerna har en avgörande roll för att genomföra EU:s huvudmålsättningar om ekonomisk och social sammanhållning, sysselsättning, konkurrenskraft och miljömässig hållbarhet.

Europeiska unionen uppmanar till en gemensam satsning för att uppfylla de målsättningar som ligger i gemenskapens intresse, exempelvis hållbar utveckling, Lissabonagendan och lika möjligheter.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 48:e plenarsession den 12 och 13 februari 2003 (sammanträdet den 13 februari) enhälligt följande yttrande.

1. ReK är positiv till den första utvärderingen av Urban II, eftersom den ger en värdefull översikt över programmet i ett inledande skede. Kommittén menar att denna utvärdering och den interimisutvärdering som planeras för 2003 är viktiga för utvecklingen av den framtida sammanhållningspolitiken inom gemenskapen.

2. ReK ställer sig positiv till att frågan om städerna i ökande grad prioriteras politiskt inom Europeiska unionen och stöder uppfattningen att Urban bidrar stort till att hantera de problem som finns i problemtyngda stadsdelar.

3. Kommittén instämmer i att ett integrerat synsätt på sociala, ekonomiska och miljömässiga frågor är det effektivaste sättet att hantera lokala problem.

4. Regionkommittén inser Urban-initiativets stora inboende mervärde när det gäller att främja utveckling och genomföra hållbara ekonomiska och sociala återuppbyggnadsstrategier, som är särskilt innovativa, och som i hög grad är synliga för de medborgare som berörs av gemenskapsåtgärderna.

5. ReK välkomnar tonvikten på Urban-programmets partnerskapsmodell som det effektivaste sättet att garantera att lokala problem löses på lokalt lämpligt sätt och konstaterar att

Urban-programmet på ett framgångsrikt sätt lyckats engagera intresseföreningar för att utveckla lokalt baserad verksamhet för förnyelse.

6. Kommittén betonar dock att många av de mest nedgångna områdena i städerna inte har den samhällliga infrastruktur som krävs för ett aktivt lokalt engagemang. Det kan krävas betydande stöd för att få samhällsorganisationer att driva och hantera projekt. Därför är det mycket viktigt att områden får tid att bygga upp och utveckla infrastrukturen för att hantera och genomföra omfattande program.

7. ReK uppskattar att Urban bygger på decentralisering och observerar den viktiga, ofta ledande roll lokala och regionala myndigheter har när det gäller att hantera program.

8. Kommittén uppmanar kommissionen att pröva nya sätt att vidareutveckla detta arbetssätt genom att kräva att lokala och regionala myndigheter i partnerskap engageras i förberedelser och genomförande av framtida program för ekonomisk och social sammanhållning, exempelvis genom trepartsöverenskommelser i enlighet med principen om goda styresformer. Det gäller inte bara det lokala planet, som det hittills varit fråga om, utan också den strategiska planeringen för större områden av stadskaraktär som inte ingår i de områden som omfattas av Urban II.

(1) EGT C 148, 18.5.2001, s. 25.

(2) EGT C 107, 3.5.2002, s. 27.

(3) EUT C 66, 19.3.2003, s. 11.

9. Regionkommittén inser behovet av att ytterligare öka det stöd som går till mycket nedgångna områden men anser samtidigt att det finns ett grundläggande behov att skapa kontakter mellan utsatta och välmående områden inom städerna. Den nuvarande inställningen att inte tillåta att anslag används utanför stödberättigade områden är inte till stor hjälp.

10. Kommittén anser det viktigt att man utvecklar stadsprogram som å ena sidan omfattar utvecklingen av städernas ekonomiska konkurrenskraft och å andra sidan utvecklingen av tjänster och miljön samt främjandet av social integration i missgynnade stadsdelar.

11. ReK uppmanar kommissionen att lägga större tonvikt på hållbarhet i slutet av programperioden. Det är viktigt att resurserna koncentreras på ett litet område för att uppmuntra lokala organisationer att samarbeta och bygga upp kompetens, men det finns en risk för att samarbetet faller när finansieringen av verksamheten upphör.

12. Kommittén uppskattar inriktningen på gemenskapsfrågor som social integrering, vilka särskilt rör invandrare, flyktingar och etniska minoriteter och rekommenderar starkt att använda detta tematiska betraktelsesätt även när det gäller den framtida utvecklingen av sammanhållningspolitik och strukturfonderna.

13. Kommittén inser värdet av flexibilitet både när det gäller att välja ut områden och när det gäller att använda flera indikatorer eftersom det gör det möjligt att spegla prioriterade frågor både inom gemenskapen och medlemsländerna samt de enskilda områdenas särdrag. Därmed uppfyller man också subsidiaritetsprincipen och kommittén understryker behovet

av att både medlemsstater och lokala och regionala myndigheter skall vara engagerade i arbetet med att välja ut vilka områden som skall vara berättigade till bidrag från strukturfonderna, utan att detta leder till åternationalisering av regional politik och verksamhet i utvecklingsfrågor.

14. Kommittén understryker behovet att uppnå samstämmighet och uppmanar kommissionen att fastställa tydliga riktlinjer för urval, både när det gäller principer och när det gäller objektiva kriterier.

15. ReK understryker nödvändigheten av att förenkla de administrativa förfarandena för att kunna genomföra programmen på bästa möjliga sätt. Den lyckade modellen med en enda fond i Urban är mycket lärorik och ReK uppmanar därför kommissionen att ytterligare undersöka hur denna modell kan tillämpas i framtida program.

16. Regionkommittén påpekar värdet av att föra in nätverksbyggande, utbyte av erfarenheter och bästa praxis i program och välkomnar att gemenskapsprogram för första gången kan omfatta erfarenhetsutbyte mellan städer. Vi uppmanar även kommissionen att övervaka att lokala och regionala myndigheter också deltar aktivt i denna verksamhet.

17. Kommittén konstaterar också att det omfattande stödet i Urban II är helt avgörande för att kunna lösa problemen i problemtyngda stadsdelar. ReK är dock övertygad om att den småskaliga modell som gynnas av Urban-programmet inte räcker för att hantera de strukturella problem som finns i städerna och för att stödja deras möjligheter till tillväxt och därmed uppfylla målsättningarna i Lissabonagendan. ReK ser därför helst att stadsfrågor får en mera framträdande roll i regionalpolitiken efter 2006.

Bryssel den 13 februari 2003.

Regionkommitténs

ordförande

Albert BORE